

హరిజనుడు అయిన పొరకల బయలు గంగడు పంచాయితీ సర్పంచ్ కావడం ఆశయత్యా మంచిదే. అయితే, గంగడు అదివరకూ వున్న బ్రతుకునుకూడా పోగొట్టుకోడానికి కారణమేమిటి?

అయ్యా, పెద్దాయనా! నువ్విక్కడుండావా సామీ! బస్టాండులో బిక్కరిసి, బజార్లలో దేబరిస్తే, ఓటళ్ళకాడ గుక్కిళ్ళు మింగితి. అందురూ దీన్ను నేది 'టవును, టవును' అని. నాపాలిటికిది అడివైపోయి. 'అయ్యా!' అంటి. 'సామీ!' అంటి. 'దేవరా!' అంటి. నాగోడు యినిపించుకునే నాధుడే లేకపోయి.

కూచున్నచోట కూచోని, నిలుచుకున్నచోట నిలుచుకోని మూడు దినాలయె. ఇంత జేసినావా బగుమంతుడా అని కాళ్ళీడ్చుకుంటూ యిట్లా నడిచాస్తావుంటే, యిక్కడ ఈ నాలుగి ధులూ కలిసేచోట నువ్వు కనబడితివి.

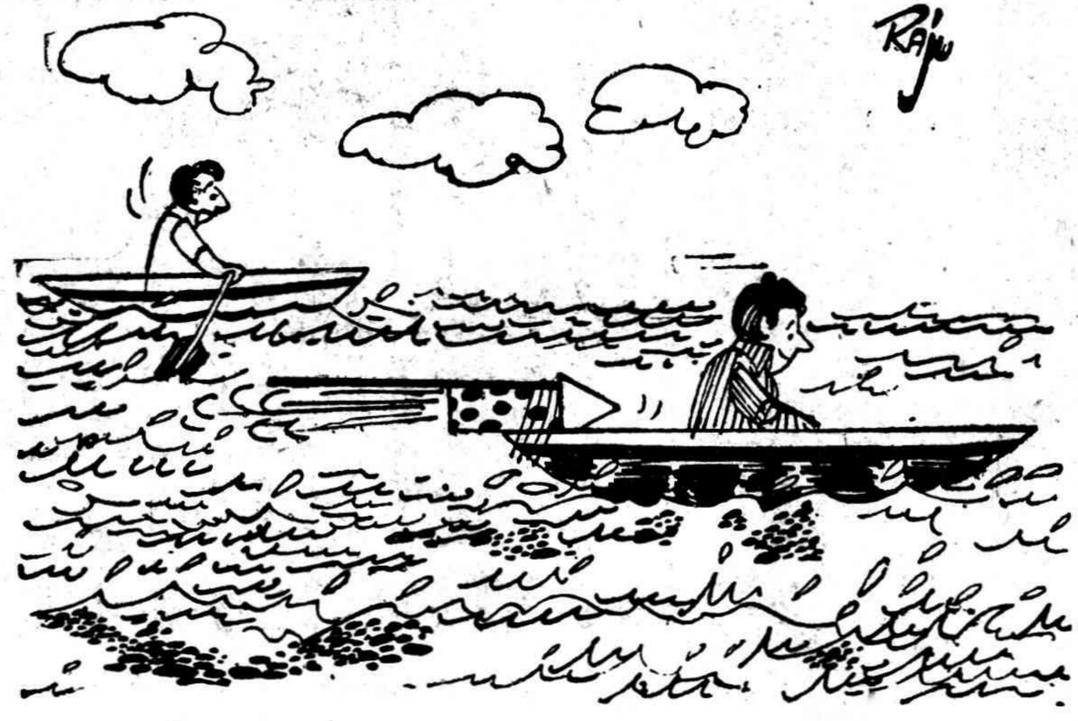
నాకు ప్రానాలు లేవొచ్చ. నాకతంతా నీ నెవిలో ఎయ్యాలని నీ కాళ్ళ కాడికొచ్చి పడిపోయినా. నాకు తెల్పు. నీ మనసు పాలకుండ. నీ గుండె ఎండి కొండ. నువు నెవులిప్పి నాకత యింటావు, కండ్లిప్పి నా గతి చూస్తావు. 'ఒరే గంగడూ : ఇదా నీ కత' అని వొక కన్నీటిసుక్క రాలస్తావు. ఆ నమ్మకం నాకుంది. అందుకే నెప్పావుండా.

ఏం సామీ, నీకెన్నేండ్లొచ్చినాయో నాకు తెల్లి. నాకు మాత్రం నిరుడు గంగపండ గలో నలభై ఒకటో, నలభై రెండో అయి వుండాల. ఇంత కాలంగా నేనెప్పుడూ యిక్కడికొచ్చి నిన్ను జూచినోణ్ణి గాదు. పొస్తకాల్లో బొమ్మలు జూచి, గోడలపైన పటాలు చూసి నువ్విట్లా వుంటావని అను

కున్నా. చూడగానే గుర్తుపట్టేసినా. నాకి వూరుకొత్త. ఈ మనుషులు కొత్త. ఈళ్ళు మాట్లాడే మాటలు కొత్త. ఈళ్ళు చేస్తలూ కొత్తే. కొండ గొర్రెను పట్టుకొచ్చి సంతలో తోలినట్టుంది నా వని. అడివి అడివంటారేగానీ ఈ టవును కంటే అడి వెంతో మేలు. అక్కడైతే ఆకులో, అలు

ములో మెయ్యొచ్చు. కాయలో. దుంపలో తినొచ్చు. వాగులో నీళ్ళు తాగొచ్చు. ఏ నెట్టు కిందనే నా చల్లంగా పడుకోవచ్చు. ఇక్కడట్లా కాదే! దీనాలి సిగదరగా. ఏ పని సేయాలన్నా నెయనీరే! రికషా తొక్కతానంటే. బండి దొరకనీరు. మూటలు మోస్తానంటే, ఇంతకు ముందట్టింటి ఆ పని జేసేవాడు తన్నకుండా యిడవడు. బాయిలో పూడెత్తతానంటే యిక్కడ యింటింటికి కొళాయిలైపోయి బాయిలనేటివే లేకపోయి. ఇంక నేనేం జెయ్యాల! పగులంతా నా బతుకిట్లా బండబారిపోయిందా. ఇంక రేత్రుల్లో చీకటి పడేటప్పటికి చూచుకోవలసిందే నా పాట్లు! అరుగుల పైన పడుకోనీరు. సత్తరాల్లో అడుగు పెట్టనీరు. గుళ్ళన్నీమూసి బీగా లేసుకుంటారు. ఎక్కడా తావుదొరక్క రోడ్లపైన అట్లా, ఇట్లా తారట్లాడతావుంటే ఈ డెవుడో దొంగ నా కొడుకు దొరికినాడని పోలీసోళ్ళు తరుముకుంటారు. ఆ పుణ్ణా త్ముల కండ్లల్లో పడకుండా వుండా మని సందుల్లోకి మళ్ళితే "లొవ్. లొవ్" మంటా కుక్కలు నెకొస్తాయి. వర్సగా మూడు రేత్తుర్లు యిట్లనే తెల్లారి పోయి. ఇది నాలుగో దినం. మళ్ళా సీకటి పడబోతా వుండగా నువ్వు కనిపిస్తేవి.

నువ్వంటావేమో - అంతగా ఏ పని సేతకానోడివి. నోట్లో నాలుక లేనోడివి నువ్వింత దూరం ఎందుకొచ్చినావురా

పిచ్చోడా! అని. నా సామీ! ఆ మాట మాత్రం అనొద్దు. నక్క ముదిరితే నరుడవుతుందంట! తొండ బలిస్తే వూసర బిల్లువుతుందంట! నెండకాయ కొవ్వితే బొక్కలో వుండక బయటి కొస్తుందంట! నేనేమీ అట్లా పొగురుబట్టి దేశాలపైన బడి నోణ్ణిగాదు ఇంకా గావలిస్తే నా సంగతి మా వూళ్ళో పసల పోలిరెడ్డి నడుగు. పిన పెద్ద రాయప్పనాయుణ్ణి అడుగు. గుడిలో పూజారి నడుగు. అంత వెద్దోళ్ళ నడిగేది యిష్టంలేకపోతే వూరి ముందర గొడ్లు మేపుకునే పిల్లకాయల్ని అడుగు. ఒకరి సొత్తుకు పోయినోణ్ణి గాడు. ఒళ్ళు దాచు కోని పనికి ఎగనామం పెట్టినోణ్ణి గాడు. మాటదప్పినోణ్ణిగాడు. ఏం జెయ్యమంటావు జెప్పు! చిన్న మెత్తు తప్పు జెయ్యక పోయినా వుండూరొదిలి. కట్టుకున్న కొంపనొదిలి. వెళ్ళాం బిడ్డల్నొదిలి. అయినోళ్ళ నందర్నీ వొదిలి తలపైన గుడ్డెసుకోని యిట్లా రావలిసొచ్చింది. ఎందుకొచ్చిందంటే - అదేనయ్యా కత! అదే సామీ. ఈ గంగడి కత!

రాయవరం నుంచి రచ్చల దొడ్డికిపోయే రోడ్డు మీద దళవాయిపేటకు తూరుపుగా సిగరమాకులగుట్ట దాటుకుంటే కనిపిస్తుంది. అదే సామీ మా వూరు. దానిపేరు పొరకలబయలు. సుట్టూరావున్న గుట్టల్లో పొరక పుల్లలు బలే యిస్తారం అందు కణ్ణెప్పి ఆ పేరొచ్చిందంట. ఏమాత్రం వానలు కురిసినా మూణ్ణెల్లు నీళ్ళు పారే కొండనారవకింద వరిమళ్ళు. పంచపాండవులు నీళ్ళు తాగి నారంటని నెప్పుకునే అయిదు కుంటలకింద చెరుకు పైర్లు. ఇంకా యెగువకుపోతే శని క్కాయలు దివ్వేంగా వూరే యెర్రజేస్తు. మళ్ళకు సేన్లకు సుట్టు కెవారంగా మామిడి తోపులు. మా వూరని నెప్పుకోడం గాదు గానీ. ఊరంటే యిదిరా ఊరు అనిపించేటట్టుగా వుంటాది మా పొరకలబయలు. సేతిలో నాలుగు రాళ్ళు వట్టుకోని ఒక్కసారిగా యిసిరిపారేస్తే ఒకదాని కొకటి టాకెడు దూరంలో. మూరెడు దూరంలో పడవా? అట్లావుంటాయి నాలుగుగూళ్ళు. కాపోళ్ళుండేది కాపూరు. కమ్మనాయుళ్ళుండేది కమ్మపాలెం. మాలోళ్ళది మాలపల్లె. మాసిగోళ్ళది మాదిగిండ్లు. గ్రామమనే దొకటండే దానికి దేవుళ్ళుండనేదా? ఉండారు. ఉత్తరాన మాంకాళమ్మ అడివిదోవలో మధ్యానాల్లో గొట్లు. గొర్రెలు వండుకునే మద్దినెల్లకింద కాటమరాయడు. కాపూరికీ కమ్మ పొలినికి నడీనుచ్చి బజనగుడిలో రాములవారు. కదలకుండా, మెదలకుండా

అజ్ఞాతవాసం మధురైతకం రాజకొం

గుండ్రాయిల మాదిరిగావుండే ఆ దేవుళ్ళ మాటకేంగానీ. కూచుంటా, నడస్తా. మాటాడతా, నాయాలు విచారిస్తా. దరమాలు కూడబలుకుతా గ్రామాన్ని కాపాడుకొచ్చే దేవుళ్ళున్నూ మాకు ముగ్గురే! అత్తినెట్లో పూత సూపించొచ్చు. కరణం మల్లయ్య గీత గీసినాడంటే తాతేనాణ్ణి సూపించలేవు. కుందేలికి కొమ్ము సూపించొచ్చు. మజే గారు రాయప్పనాయుడు వుత్తరువిస్తే మీరేనాణ్ణి సూపించలేవు. తెల్లటి కాకిని సూపించొచ్చు. పెసిదెంటు పోలిరెడ్డి గుడ్లురిమిసూస్తే భయంతో గడ

అరల ఫాటోలు

శ్రీనాథుడు.. జయసుధ.. జయపుత్ర.. జయమాలిని..
 సుజాత.. మాధవి.. ప్రభ.. కవిత.. పయన్వారి..
 ఎస్మిత్.. శాభినాథులు.. కృష్ణ.. కృష్ణంరాజు..
 మోహన్ బాబు.. కమలహాస్.. చిరంజీవి..
 వీలూరి.. ఎవరి ఫాటో కావాలన్నా
 ఫాటోకి 3 రూ॥లు.. ఎం.డి. చేయాలి...!
 ఫాటో తాపాటు సెన్సిటైజర్ల అప్రూవల్ ను
 ప్రస్తుతం కూడా పంపబడును!
ఎవరి ఫాటో కావాలో వ్రాయడం మరువకండి!

వై.కె.మూర్తి.
 ద్వారవారి వీధి * విజయవాడ-2.

ప్రఖ్యాతి చెందిన!

ఖటాప్ మిల్లు వారి

- ★ 100% పారియప్టర్ చీరలు..
- ★ ఫుల్ వాయిల్, ఆఫ్ వాయిల్ చీరలు
- ★ షర్టింగులు, గ్లాసుకో ధోవతులు
- ★ డ్రస్ మెటీరియల్లు, 2x2 రూబయాలాన్సు
- ★ స్కూలు యూనిఫాంలు... వస్త్రాలకు

విజయ షో రూమ్

ప్రత్యేక ఖటాప్ మిల్లు వస్త్రముల షో రూమ్
 J.D. హాస్పిటల్ రోడ్డు
 గవర్నరు పేట..... విజయవాడ-2.

నూతన యవ్వనం పొందండి!
 సంతానవంతులు కండి!
 చర్మవ్యాధుల నుండి విముక్తులు కండి!

డా॥ **ఎస్. ప్రసాద్** గారు
 వలనకలుగు సరముల
 బలహీనత, శీఘ్రస్థల
 నము, అంగముచిన్న
 దగుట, అవసర కాల
 మందు అసంతృప్తి,
 సంతానం లేకపోవుట.

సమస్త చర్మవ్యాధులకు అద్భుత చికిత్స
 పోస్టుద్వారా చికిత్సకలదు. ప్రతి ఆదివారం
 భీమవరం, షణ్ముఖి లాడ్జ్ నందు ఉదయం
 గం. 9 నుండి సాయంత్రం 6-30 వరకు
 క్యాంపు కలదు.

డా॥ డి. మార్కండేయులు,

ఆయుర్వేద బిషక్, నెక్స్ట్ స్కిన్ సెన్సెటివ్
 పార్కు రోడ్డు, గుడివాడ-521 301.
 ఫోన్ : 522 & 540 **SHAH ADS**

గడ లాడకుండా వుండేవాణ్ణి సూపించ
 లేవు. అంత మట్టసంగా, పెద్దంతరం
 సిన్నంతరం నెడకుండా, ఎగవ గనిమకు
 దిగవ గనిమకు ఎడం తగ్గకుండా పొరకల
 బయిల్లో దరమరాజ్ జరిగిపోతా వుంటే,
 ఏ దేవుడికి కన్ను గుట్టందోగానీ సామీ,
 ఒక ముసల మొచ్చి కడిపోయింది.

ముసలమంటే మరేదీగాదు, పంచా
 యితీ వోట్లు!
 నీకు తెలియందేముందిగానీ సామీ,
 రామాయనం తీసుకుంటే రాముడొకడే.
 ఇద్దరు రాముళ్ళుండరు. భారతం తీసు
 కుంటే భీముడొకడే. ఇద్దరు భీముళ్ళుండరు.
 మావూరి సంగతి అంతే! పంచాయతీ పుట్టి
 నప్పటినుంచీ పసల పోలిరెడ్డే పెసిడెంటు.
 ఆయన కట్టై కడతేరిపోతే ఆ తరవాతేం
 జేస్తారంటావేమో! ఏం ఆయన కొడుకు
 పిన నాగిరెడ్డి ిడా? ఆ బయం మాకేమీ
 లేదు. ఎన్న సేతిలో పెట్టుకొని నెయ్యి
 కోసరం ఎదుకులాడే వాళ్ళంగాము.

అయితే దొరతనం వాళ్ళు వుండి వుండీ
 ఒక తిక్కరూలు తెచ్చి పెద్దారని మాకేం
 తెల్పు? ఒక దినం మునిమాపతేళ మా
 పెసిడెంటు పోలిరెడ్డి పిలవనంపితే ఎళ్ళి
 సేతులు కట్టుకోని దూరంగా నిలబడినాను.
 “ఎంరా గంగా! ఎందుగ్గాను పిలిపించి
 నానో తెల్సనా?” అనినాడు పోలిరెడ్డి.
 “ఎద్దులు గొట్టి ముద్దలు తినేవాణ్ణి సామీ!
 నాకేం తెల్పు? తమరే నెప్పాల” అని
 నాను.

“ఎంలేదురా గంగా! కాలాలు మారి
 పోతా వుండాయి. ఈ పొద్దుండిన రూలు
 రేపు లేదు. ఇప్పుడొకటి కొత్తగా వచ్చి
 పడింది. మన పంచాయతీకి మే మెవ్వరూ
 పెసిడెంటుగా వుండకూడదంట. మీలో
 ఒకరిని పెట్టుకోవాలంట. కాదుగీదంటే
 కుదర్గు. ఒప్పుకోరు. నేను కరణంతో,
 మణేగారితో మాటాడినా. నిన్ను పెట్టడం
 వాళ్ళకున్నూ యిష్టమే. అంచేత. నేనైప్పే
 దేమంటే. మన పంచాయతీకి సువ్వు
 ‘సర్పంచి’గా వుండాల....”

నా కయితే ఆచ్చెర్యమైపోయింది.
 “సరపంచా! అదేంది సామీ? నేనెప్పుడూ
 యిన్నేదే!” అనినాను.

“అదే లేరా! పాత సారాయిని కొత్త
 సీసాయిలో పోస్తా వుండారు. పెసిడెంటునే
 మా బెండుకో పనికిరాం దై-పోయింది. ఇక
 మీగట “సరపంచి” అనాలంట! రెండూ
 ఒకటే. మన పంచాయతీ కింకనువ్వే పెసి
 డెంటువి. అదీ సంగతి! తెల్పిందా?”

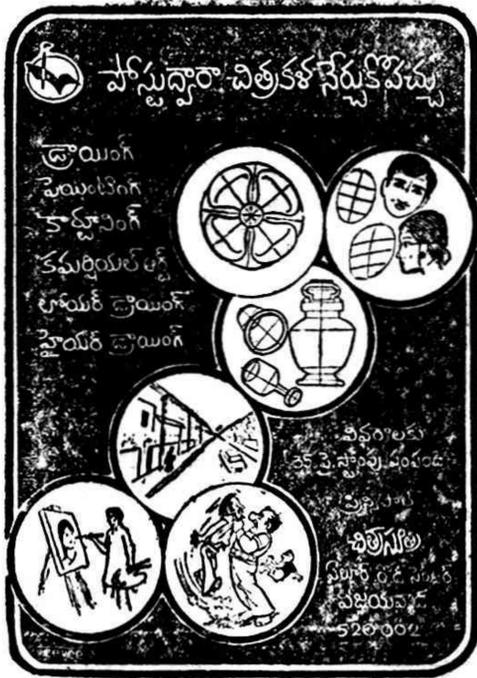
నా ఒళ్ళు మూసై పోయింది. నోటిలో
 నుంచీ మాట బయటికి రాలా! ఇదేం

చోద్దెంరా నాయనా అని నోరు తెరిచేసి
 నాను. పుటి బుద్ధి తెలిసినాక యీ మాదిరి
 యిడూరం ఏనాడూ యినింది లేదు. కాక
 పోతే నేను.... ఆసాది గంగడు అనే
 నేను.... వూళ్ళో మారాజులు కాలితో
 సెప్పిన పనిని చేత్తో చేసుకపోయే నేను -
 ఎవుడో గవర్నమెంట్లో జెప్పినంత
 మాత్తరంలో ఏకడమ్మున సరపంచి నై
 పోతానా? ఒకేళ పోలిరెడ్డి వుండమంటే
 మట్టుకు నాకు బుద్ధిలేకపోతాదా? అదికాదు
 పెద్దాయనా! నువు జెప్ప. గుడిలో అమ్మ
 వారుంది. ఆయమ్మకు కడ్డే కంచపట్టు చీర
 గట్టాల. లేకపోతే దరమావరం సిలుకు చీర
 గట్టాల. అంతేగానీ బొంత తీసుకొచ్చి కట్ట
 బెడ్డారా ఎవరైనా? ఈ యిపరీతం ఎక్క
 డైనా వుంటాదా? ఏ కాలంలోనైనా
 వుంటాదా?

ఇంతేగాదు. ఇంకా ఎంతో దూరం
 సెప్పి సూసినాను. అయితే ఆయన యిని
 పించుకోలా. “సర్లేరా గంగా! అయి
 పోయిన పెండ్లికి మేళాలెందుకు? నువ్వు
 సరపంచివి. అంతే! ఇంత కూ నీకు
 చెవ్రాలు పెట్టడమైనా వస్తుందో, లేదో?
 ముందా సంగతి జూడు” అని, లేచి
 చక్కా లొపలికెళ్ళిపోయినాడు.

నాకు తలపైన రాయి పడినట్టుయి
 పోయింది. గ్రామంలో ఎందురో పెద్దో
 శ్వుండగా, యిదేందిరా ఈ పీడొచ్చి మన
 గొంతుకు సుట్టుకొనింది- అని దిగులుపడి
 పోయినా. రేపొద్దున్న ఎవరైనా ఆపీస
 రొచ్చి ఈ కాగితంపైన చెవ్రాలుపెట్టు
 అంటే ఏం జెయ్యాల? ఇరవై ఏండ్ల
 పుడు రేత్రి పలుకూటంలో రుద్ది నెర్పిన
 అచ్చరాలు. మా పక్కింటి అబ్బోడి
 దగ్గరవేనా అడిగి తీసుకోని కుదురుగా రాసి
 సూచినా. పొట పగిలేటట్టుగా నవ్వుతాడే
 గానీ, కుర్రెదవ అందులో తప్పేముందో
 నెప్పడే! కడకు తెల్పింది, మూడు
 రాయాల్పిందానికి బదులు రెండే రాసినా
 నంట! “గండు, గండు” అని వాడెగ
 తాళి పట్టిస్తావుంటే, తల పై కెత్తుకోలేక
 పోయినా.

ఏం జెప్పదు సామీ. ఆ చెడ్డదినంకూడా
 వచ్చేసింది. సూట్లూ కోట్లూ యేసుకోని
 ఉద్యోగస్తులొచ్చి వూళ్ళో దిగేసినారు.
 “ఇస్కూల్లో మీ టింగంట! నిన్ను
 రమ్మంటావుండారు? అని యెవరో వర
 గెత్తుకుంటావచ్చి సెప్పిరి. గుండె బిక్కు
 బిక్కుమంటావుంటే బయపడతానే ఎళ్ళి
 నిలబడితి. మణేగారితో కాసేపు
 మాటాడినాక ఆపీసరు దొర లేచి
 ముందుకొచ్చి “రండి, రండి సరపంతి
 గారూ! వచ్చి కూచోండి” అని నాకు

ఫోన్ 76369

మికో-మిక్స్

మివాద్య వుంటే
మికో హాస్టల్స్ యాన్ని
మిారు పొందివున్నట్టే

ఆడియోవిజన్

ప్రకాశం రోడ్ - విజయవాడ-2

డా॥ పి. వి. కె. రావు, B. A.,
వైద్యవిద్యార్థి, వైద్యచార్య, నెక్స్ట్ స్పెషలిస్ట్

వివాహము వాయిదా పేయ
సవసరంలేదు. హాస్టల్స్
అయోగం, సరముల బల
హీనత, శీఘ్ర స్కలనము
లకు ఆయుర్వేద చికిత్స
హాస్టల్స్ ద్వారా చికిత్స
కలదు.

రావు నెక్స్ట్ నిక్,

3. బి. రోడ్, తెనాలి, ఫోన్ : 700, 1010

కురిచీ సూపించినాడు. పెసిడెంటు పోలి
రెడ్డి కరణం మల్లయ్య, మజే గారు
రాయప్పనాయుడు యింకా వూరి పెద్ద
లంతా అక్కడ కొలువు దీరుంటే. ఆళ్ళ
మధ్యన నాకు కురిచీ కావలిసొచ్చిందా?
వద్దాదు. నే నిక్కడే నిలబడి వుంటానని
గింజుకుంటి. ఊహా, ఆయన యినే
కోపులోలేడే! నేను కురిచీలో కూచునే
దాకా ఆయన నా పీకల మీద కూచునే.
కాళ్ళు వణికిపోతావుండాయి. ఒళ్ళంతా
సెమట బట్టిపోయింది. నోట్లో తేమలేదు.
ఆ తరవాతొక అరగంట సేపటి దాకా
అక్కడేమేం జరిగిందో నే నయితే
సరిగా జెప్పలేను. వసల చిననాగిరెడ్డి, పచ్చి
పులుసు చెంగయ్య, కదిరి నరసప్ప
ము తిరేవుల నాంబారు. యింకా ఒక
నలుగురై దుగురుదాకా 'నంబర్లు'గా కురి
చీల్లో కొచ్చిరి. ఆపీసరు సూపించినచోట
కాగితాలపైన చెవ్రాలు పెడితిమి. ప్రమాన
కం జెయ్యండని నేర్చిన మాటలన్నీ సది
వితే ఆయనపాటకు వంతపాట పాడితిమి.
'అయిపోయిందయిపోయింది నువు పంచా
యితీ సరపంచివై పోయినా'వని అందురూ
గొంతెత్తి నెప్పిరి. ఏమైనానో, ఎందుకై
నానో నాకేం తెల్ల. ఆ బగుమంతుడికే తెలి
యాల.

నాకు తెలిసిందేమంటే- నేను తిరిగెళ్లే
టప్పటికి నా గుడిసెలో మటిగోడలు మార
లేదు, వైన సొప్పదంటు కప్పు మారలేదు.
ఎదురు తడికతో బెట్టుకున్న తలుపు మార
లేదు. ఇంట్లో నా సత్తుగిన్నె మారలేదు.
అందులో సంగటి మారలేదు. నా పెళ్ళాం
కట్టుకునే చింకిపాతలా మారలేదు, నా
బిడ్డలు తొడుక్కునే మాసికల గుడ్డలూ
మారలేదు. మరైతే నేను మా త్రరం మారి
పోయినానని అంటా వుండారు....

ఆ రోజు రాత్రి తిండి దిని పడుకు
న్నాక రంగి అడిగింది. "ఏందే మామా!
నువు సరపంచివైనావు గదా! దీనికేమైనా
జీతమిత్తారా?" అని.

"ఇచ్చేటట్టయితే ఎవరై నా జెప్పరా?
ఇచ్చేమాట అనుమానమే!" అనినాను.

"పోనీలే. జీత మిచ్చిరి. ఇయ్యక
పోయిరి. సరపంచి వై నాక నువు కూలి
కెక్కడపోతావులే మామా! ఇంటిదగ్గరే
వుండు. నేను కూలికి బోతే రెండుముద్దలు
తెస్తాను గదా! నీకొకటి, నాకొకటి."

నాకు ఏడుపొచ్చింది. ఆడది సంపా
దించుకొస్తే, అందులో భాగం పెట్టుకోని
నెనింట్లో ఈగలు దోలుకుంటానా? చీచి.
అదిగూడా బతుకేనా!

తెల్లారింది. పల్లెలో జనమంతా పన్నకు
బోయినారు. నెట్టుకింద నులకమంచంలా

మేలు దీపాలు

చీకటిలో ఎన్నెన్నో దీపాలు :
జీవకోటి సహజసిద్ధ రూపాలు !!
ప్రమిద గూడు,
చమురు కూడు,
వత్తి గుడ్డ
ఏది లేకపోయినా
లేదు దీపము :

దీపము లేని కొంప :
దేశానికి అలవంపులు !!
దేవునితో తెగతెంపులు !!

కొండెక్కక ముందే ప్రమిద
గూడును నిలబెట్టుమమ్మ !
కొమరు కొనక ముందే ముఠ
చమురుపోసి పెట్టుమమ్మ !
కొడిగట్లక ముందే వత్తి
గుడ్డను సరిచేయుమమ్మ !
వెలుగుతున్న దీపాలను
పెనుగాలిని ఎదలకమ్మ !

బువ్వలేని యింటిలోన
దివ్వెల వరుసలు యెందుకు?
నూనెలేని దీపాలను
వెన శాలు వెలిగించకు !

నడుమ నారిపోవు మంద
కొడి దివ్వెల దండలేల ?
ఇంటికి కంటికి వెలుగిడు
చంటివి రెండైన మేలు :

-సాయల సత్యనారాయణ

నే నొక్కణ్ణి మా త్రరం మిగులున్నాను.
అదేమంటే, నేను సరపంచిని! వస్తేయ
గూడదు.

కోరుకోని పరమిచ్చి, కాళ్ళూ సేతులూ
కట్టిపారేసినందుకు ఆ దేవుణ్ణి తిట్టుకోవాల.
చునుషుల్నని ఏం లాబం?

ఒకటి గాదు, రెండు గాదు-ఈ మానాశ
నెల రోజులు దొర్లిపోయ ఇట్లా గాదని
ఒక దినం తెంపుదెచ్చుకోని గ్రామ

